
[2021-61-RE](#)

Causa 2021-61-RE

(Gestions i Explotacions Turístiques SAR, SLU c/ Perquè Sí, SL i d'altres)

Número de registre 400-2021. Recurs d'empara

Aute del 7 de setembre del 2021

BOPA núm. 97, del 15 de setembre del 2021

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 16 de juliol del 2021, per la representació processal de la societat Gestions i Explotacions Turístiques SAR, SLU, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la sentència del 29 de juny del 2021, dictada per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, en el seu vessant del dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconegut a l'article 10 de la Constitució, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració del dret esmentat, que anul·li la resolució impugnada i que retrotregui les actuacions al moment anterior al seu pronunciament, ordenant que es dicti una nova sentència que sigui respectuosa amb el dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Jean-Yves Caullet;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. El 16 de juny del 2014, la societat Gestions i Explotacions Turístiques SAR, SLU va formular una demanda contra la societat Perquè Sí, SL i contra els Srs. Pere López Agràs, Oliver Nils Alís Rojas, Alejandro Jiménez Fernández, Jordi Peguero Guardiola, Jonatan Fontan Valero i Bruno-Antoni Vilares Meneses, en què reclamava el pagament dels lloguers deguts i la realització de les inversions pactades en el marc d'un contracte de gestió de negoci (atorgat el 7 de novembre del 2012), demanant, tanmateix, la continuïtat del contracte.

1.2. Sense haver obtingut la resolució d'aquesta demanda, el 16 de juny del 2016, la societat Gestions i Explotacions Turístiques SAR, SLU va formular una segona demanda contra la societat Perquè Sí, SL i les mateixes persones anteriorment esmentades, en què sol·licitava la declaració de la resolució del contracte de gestió de negocis, així com la condemna de la part adversa al pagament, entre d'altres, de diversos deutes.

El 14 de setembre del 2017, el Tribunal de Batlles va estimar de forma substancial aquesta demanda, declarant resolt el contracte de gestió, atorgat el 7 de novembre del 2012; el 29 de maig del 2018, la Sala Civil mitjançant sentència va confirmar aquest pronunciament.

1.3. El 10 de març del 2020, la Secció Civil 1 de la Batllia resolva la primera demanda dictant una sentència mitjançant la qual estimava, entre d'altres, l'excepció de manca de legitimació passiva respecte del Sr. Bruno-Antoni Vilares Meneses, estimava parcialment la demanda en relació amb els lloguers impagats, condemnant els demandants a pagar solidàriament 36.107, 65 €, desestimava la reclamació per les inversions no realitzades, i estimava parcialment la demanda reconvençional respecte del pagament de les despeses efectuades per la neteja dels desaigües i la instal·lació d'ambientadors (2.750,19 €).

1.4. La representació processal de la societat recurrent va formular un recurs d'apel·lació contra aquesta resolució, i, el 29 de juny del 2021, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència en què va desestimar aquest recurs i va confirmar la resolució de la primera instància en els seus propis termes.

1.5. El 16 de juliol del 2021, la representació processal de la societat Gestions i Explotacions Turístiques SAR, SLU va interposar un recurs d'empara contra la sentència del 29 de juny del 2021, dictada per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, en el seu vessant del dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconegut a l'article 10 de la Constitució.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació de la societat recurrent

- La societat recurrent considera que la justícia ordinària ha vulnerat el seu dret fonamental a la jurisdicció per un error manifest en l'aplicació del dret i dels fets, de manera que la resolució judicial impugnada és il·lògica, irraonable i infringeix el principi de legalitat.

- Manifesta que no ha demanat simultàniament el compliment del contracte i la seva resolució, sinó que reclama les inversions degudes que s'haguessin hagut de realitzar en el termini de sis mesos a partir de l'inici del contracte.

- Destaca que la part adversa no es va oposar a la continuïtat contractual, ni va demanar la seva resolució.

- Exposa que el procediment de resolució del contracte es va iniciar de manera posterior, i que el procediment actual ha durat més de 7 anys. Considera que no es pot veure perjudicada per aquesta durada i que es vinculin els raonaments d'un procediment amb els d'un altre, ja que cada

procediment és independent.

- També és irraonable considerar que l'incompliment del pacte d'inversions només pugui donar lloc a la resolució del contracte, ja que es tracta d'un incompliment parcial i que sobre la base de l'autonomia de la voluntat de les parts, es pot modificar el sentit d'una clàusula contractual.

- Considera que, d'acord amb els raonaments de la jurisdicció ordinària, la voluntat i l'autonomia de les parts en l'execució dels contractes quedarien prohibides de manera que s'infringiria l'article 1.2 de la Constitució que preveu l'autonomia personal com a inherent a la dignitat de la persona i que es concreta en poder autodeterminar-se conscientment i responsablement de la pròpia vida i en la capacitat de determinar la seva conducta en relació amb un mateix i amb el seu entorn.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració del dret esmentat, que anul·li la resolució impugnada i que retrotregui les actuacions al moment anterior al seu pronunciament, ordenant que es dicti una sentència nova que sigui respectuosa amb el dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret.

2.2. Argumentació de la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia

- La Sala Civil exposa que el contracte raïa en la gestió i en l'explotació d'un local dedicat a pub, discoteca i sala retro, i que, en la seva clàusula 12, els gestors s'obligaven a realitzar, en el termini de 6 mesos, les inversions de millora a les instal·lacions, així com de millora i de reposició del parament i material del pub per un valor de 148.000,00 € com a mínim. L'incompliment d'aquest pacte era causa expressa i automàtica de resolució del contracte.

- Destaca que en un altre procés, la part agent va demanar la resolució del contracte per manca de pagament de les rendes, resolució que va ser acordada mitjançant una sentència del 14 de setembre del 2017, dictada pel Tribunal de Batlles, la qual va ser confirmada per aquesta Sala, el 29 de maig del 2018.

- Precisa que la Batllia va considerar que la sanció per la manca d'inversió no havia de ser el pagament de la suma reclamada per arribar a l'import de les millores previstes en el contracte, ja que les parts no van preveure expressament aquesta indemnització, sinó que van establir que la manca d'inversió comportaria la resolució del contracte.

- Afegeix que no es pot demanar simultàniament el compliment del contracte i la seva resolució, pretensions que són incompatibles. Només seria viable demanar el compliment del contracte i de forma subsidiària la seva resolució, pel cas que el compliment fos impossible.

- En aquest cas, ja es va acordar la resolució del contracte litigiós per sentència ferma i, per tant, no es pot demanar la realització de les clàusules d'un contracte que ja no és vigent.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. El Tribunal Constitucional no és una tercera instància, ni un tribunal de cassació, ni un tribunal suprem.

3.2. Per donar suport al seu recurs d'empara la societat recurrent manifesta que les resolucions impugnades són il·lògiques i irracionals i que, per consegüent, vulneren els seus drets fonamentals reconeguts a la Constitució.

3.3. Els seus arguments rauen essencialment en la desestimació de la seva demanda d'indemnització per la no realització de les inversions de millora de les instal·lacions, ja que l'incompliment d'aquest pacte del contracte era una causa expressa i automàtica de resolució del contracte.

3.4. La interpretació dels termes d'un contracte correspon a la jurisdicció ordinària, tanmateix, no es pot considerar com a il·lògica la resolució d'un contracte quan la societat recurrent mateixa aporta la prova de l'incompliment d'una de les seves clàusules, la qual ha de derivar en aquesta resolució, ateses les disposicions expresses del contracte esmentat.

3.5. El Tribunal de Batlles precisa de manera detallada aquesta interpretació i, si bé és cert que no estima les pretensions de la part recurrent en aquesta instància, el seu raonament no es pot qualificar d'il·lògic, ni d'irraonable, ni d'arbitrari.

3.6. La Sala Civil confirma el pronunciament de la primera instància, insistint, a més, en el fet que abans de conèixer la decisió de la primera instància respecte de la seva demanda presentada l'any 2014, la societat recurrent va presentar una altra demanda (16 de juny del 2016), en què sol·licitava la resolució del contracte en litigi. Atès que aquesta nova demanda va ser resolta en primera instància i que la decisió va ser confirmada en apel·lació, la Sala Civil només podia constatar que el contracte havia estat resolt a resultes del procediment endegat per la societat recurrent mateixa.

3.7. Aquesta simple constatació no pot ser considerada com a il·lògica o com a irraonable i, a més, confirma la interpretació raonada per la primera instància.

3.8. La societat recurrent també al·lega que les resolucions impugnades no estarien fonamentades en Dret, perquè no respectarien la voluntat de les parts; no obstant això, pel fet de respectar les clàusules expresses d'un contracte signat per ambdues parts, les quals haguessin pogut ser modificades mitjançant un acte de les parts esmentades, els tribunals ordinaris no han fet altra cosa que respectar la voluntat expressada en el contracte per aquestes parts de manera lògica i racional.

3.9. Per consegüent, els arguments de la societat recurrent no demostren la vulneració potencial de cap dret fonamental reconegut a la Constitució i, per aquest motiu, aquest recurs ha de ser declarat inadmissible a tràmit.

Decideix:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2021-61-RE interposat per la representació processal de la societat Gestions i Explotacions Turístiques SAR, SLU contra la sentència del 29 de juny del 2021, dictada per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia.

2. Notificar aquest aute a la representació processal de la societat recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 7 de setembre del 2021.

Josep-D. Guàrdia Canela
President

Jean-Yves Caullet
Vicepresident

Joan Manel Abril Campoy
Magistrat Magistrat

Dominique Rousseau